

Hướng dẫn soạn bài Chuyển đổi câu chủ động thành câu bị động Sách giáo khoa Ngữ Văn lớp 7 tập 1 được trình bày ngắn gọn, chi tiết nhất dưới đây để các em hiểu rõ hơn về bài học này, từ đó chuẩn bị tốt cho tiết học tới.

Câu chủ động và câu bị động

- a. Chủ ngữ là *Mọi người* là chủ thể của hành động *yêu mến*
- b. Chủ ngữ là *Em* là đối tượng của hành động *yêu mến*

Câu (1) là câu chủ động, câu (2) là câu bị động.

Mục đích của việc chuyển đổi câu chủ động thành câu bị động

Câu 1 ngữ văn 7 tập 2 sgk

Chọn câu b "*Em được mọi người yêu mến*"

Câu 2 sgk ngữ văn 7 tập 2

Câu đứng trước câu cần lựa chọn, và cả đoạn văn đều đang nói về *Thủy (em)*. *Thủy (em)* trong đoạn này là đối tượng mà hoạt động hướng vào (được nói đến) chứ không phải là chủ thể của hoạt động. Cho nên, điền vào vị trí dấu ba chấm phải là câu bị động "*Em được mọi người yêu mến.*" thì mới đảm bảo mối liên kết giữa các câu trong mạch chung của đoạn.

Luyện tập Chuyển đổi câu chủ động thành câu bị động

- Trong hai đoạn văn, câu bị động là:

+ a. Có khi được trưng bày trong tủ kính, trong bình pha lê, rõ ràng dễ thấy. Nhưng cũng có khi cất giấu kín đáo trong rương, trong hòm.

+ b. Người đầu tiên chịu ảnh hưởng của thơ Pháp rất đậm là Thế Lữ.; Tác giả "Mấy vần thơ" liền được tôn làm đương thời đệ nhất thi sĩ.

- Tác giả chọn cách dùng câu bị động như vậy vì:

+ **a.** Trong trường hợp này, các câu bị động được lược bỏ thành phần chủ ngữ. Có thể khôi phục: *Có khi tinh thần yêu nước được người ta trưng bày trong tủ kính, trong bình pha lê, rõ ràng dễ thấy. Nhưng cũng có khi tinh thần yêu nước (được) người ta cất giấu kín đáo trong rương, trong hòm.* Việc lược bỏ chủ ngữ là nhằm tránh lặp thừa. Câu bị động trong đoạn văn này được sử dụng để đảm bảo sự liên kết. Đối tượng nói đến ở đây là *tinh thần yêu nước* chứ không phải *chủ thể của tinh thần yêu nước*. Câu đầu đoạn văn thể hiện rõ điều này.

+ **b.** Chủ đề của đoạn văn này là nói về Thế Lữ - "Người đầu tiên..." - "Tác giả "Mấy vần thơ"..." chứ không phải nói về *thơ Pháp*, hay *những người tôn vinh ông*. Hai câu bị động có chủ ngữ cùng hướng về một đối tượng và cùng thống nhất với chủ đề của đoạn.